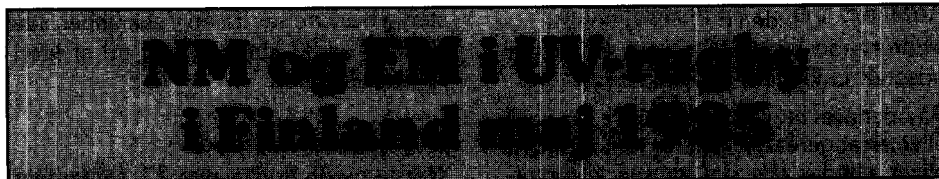

mange flere, som gerne ville have været med, men vi turde ikke løbe an på, at vi kunne nå flere. Under selve træffet mødte desværre kun 102 dykkere op, og de 42, som ikke kom, kan simpelthen ikke være det bekendt overfor de mange, som gerne ville have været med.

Jeg ved, at det har været et kæmpearbejde at tilrettelægge dette stævne, og

jeg vil på kredsens vegne rette en stor tak til alle de hjælpere fra »Delfinen«, Holstebro, som afsatte hele bededagsferien, for at dette træf kunne gennemføres. En speciel tak til formanden Poul Erik Nielsen og til turleder Peter Nielsen, som nok var dem, der trak det største læs.

Jeg håber, at I har mod på et lignende stævne til næste år.

Efter lang tids mavepine og søvnløse nætter oprandt dagen, hvor vi skulle afsted til Finland. Turen havde sin start onsdag d. 15. maj i Århus, hvorefter vi kørte gennem det ganske land og undervejs samlede alt godt op fra Danmark.

Rejsen derop forløb stille og rolig, da vi endnu ikke kendte hinanden, »men det kom senere«.

På den naturskønne sejltur mellem Sverige og Finland oprettede vi en dansk koloni på helikopterdeck. Efter nogle timers afslapning i solen blev vi brat afbrudt af meldingen: »Is-bjerge i sigte!«.

Det var et godt tegn på, at vi var tæt på det kolde Finland.

Velankomne til Turku læssede vi træner og dommere af ved svømmehallen, hvorefter vi andre fortsatte til Rauma, 92 km fra Turku, hvor vi skulle bo.

Det viste sig at være en klynge træhytter, som udefra ikke lovede særlig meget, men var meget hyggelige og velholdte inden i. Disse lå i smukke omgivelser ved Den Botniske Bugts bredder.

Efter et tiltrængt brusebad i det fri - eller i hvert fald næsten - og en god, lang nattesøvn, stod vi alle friske og veludhvilede op til verdens mest lækre morgenkomplét: Boller med ost eller skinke, kaffe el-

ler te, som alt blev indtaget i det fri.

Vi kørte ind til træning i svømmehallen, som viste sig at være svømmehallen over alle svømmehaller. Her fik vi hver tildelt et rum til omklædning og taktikmøder helt uforstyrret af andre.

The European Championships 1985 blev åbnet med en fælles indmarch. Danmark stillede op i en rød/hvid T-shirt med Holger Danske på. Der blev holdt en række taler, hvori flere meget positivt kommenterede de første deltagende damehold.

I løbet af fredagen spillede herrerne 2 kampe, og damerne spillede deres debutkamp.

Mellem kampene nød vi forårssolen og det sociale samvær i svømmehallens grønne omgivelser. Her spiste vi også vores fælles frokost, medbragt fra Danmark.

Efter en lang og spændende dag i svømmehallen drog vi ind til byen for at finde et sted at spise. Fy og Bi alias Jan Krogh og Henrik Skov fandt ved fælles hjælp en udsøgt restaurant. Efter megen grundig overvejelse fik man enten pizza eller kødret. - Da vi kom hjem til hytterne, samledes damerne til møde, og herrerne gik i seng.

Lørdag startede i én stor forvirring, da alle mente, at andre stod for morgenvækningen. Men med søvn i øjnene, ugler i håret og boller i lommerne kørte vi i fuld fart til svømmehallen.

Damernes kamp var den første på programmet. Senere på dagen spillede herrerne en enkelt kamp, og dagen sluttede af med damernes sidste og afgørende kamp.

Denne bevirkede, at Danmarks damer fik en flot 2. plads. Præmieoverrækkelser for denne fandt sted i svømmehallen umiddelbart efter sidste kamp. Den startede meget seriøst med, at præsidenten for det finske sportsdykkerforbund holdt en fin tale for de to deltagende damehold. Da medaljerne endnu ikke var færdige, fik alle overrakt en flot langstillet rose. Hele ceremonien sluttede med, at alle skrev deres autograf på landsholdstræner Jørgen Villadsen.

Om aftenen blev pigerne fejret hjemme i lejren.

Mens vi holdt et afsluttende møde, vimsede herrerne rundt udenfor og anrettede det store kolde bord (stadig det medbragte mad fra hjemlandet).

Bordet var meget flot dækket med både bordkort og små romantiske fyrfadslys, der dog ikke formåede at holde de lavtgående jetjagere på afstand.

Aftenen sluttede med, at herrerne holdt møde i bussen, og pigerne muntrede sig på forskellig vis.

Søndag morgen. - OH, hvilket syn!

Aftenens væddemål om morgenbadning i Den Botniske Bugt var blevet en realitet.

Efter endt pakning, og da vi havde muget ud i hytterne, begav vi os for sidste gang afsted til morgenmad i det fri.

Under turen til svømmehallen havde herrerne afslapningsøvelse. Ikke før har vi kørt i bussen i sådan en ro! Den første kamp, de skulle spille, var ret afgørende, og aldrig før i svømmehallen har der væ-

ret en sådan stemning. Kun en gang, da herrelandsholdet gav pigerne en stor opbakning ved den afgørende kamp.

Om eftermiddagen hyggede hele familien Danmark sig på græsset ved svømmehallen efter herrerens sidste kamp. Denne afslapning gjorde et stort indhug i de medbragte våde varer, dog ikke mere end at alle var friske til banketten om aftenen.

Denne blev afholdt på hotellet, hvor de øvrige hold var indkvarteret. Der blev først holdt en lang række taler, og i en af disse var en særlig ros til de deltagende damehold for en smuk og gracios udførelse af et ellers hårdt spil, og det enestående danske heppekor.

Medaljerne fra EM var de første, der blev overrakt. Her havde herrerne placeret sig på en flot 3. plads. I NM fik de den samme placering som damerne, nemlig en 2. plads.

Efter en kort sight-seeing i Åbo, hvor herrerne prøvede at komme i Guinness rekordbog med 9 mand i en telefonboks, de danske vikingers forsøg på at indtage en ellers fredelig borg og forskellige artistiske udfoldelser, var det tid til at entre færgen til Sverige. Om bord på færgen invaderede de danske landshold restaurantens overdådige »ta' selv«-bord, hvor alle tog godt for sig af retterne.

Og så startede festen med, at champagnepropperne sprang, da alle følte trang til at fejre turen og de gode resultater.

Aftenen og natten forløb med sjove konkurrencer og Jørgen Villadsens små julelege. Festen ebbede ud hen på morgenen, da man dykkede ned i sin sovepose - trætte efter endnu en god dag.

Hvilket ynkeligt syn. - Selv en mor ville give os ret, da 37 danskere slæbte sig op til morgenmad.

Turen gennem Sverige forløb med skæg, ballade, hyggeligt samvær og adskillige tisse-pauser, og for sidste, men ikke mindste gang gjorde vi endnu et

for nødt til at skabe en »gulerod«, som kan give vores spillere noget attraktivt at stræbe efter, for kun derved kan vi gennem længere tid fastholde de allerbedste på vores landshold.

Den »gulerod«, vi vil tilbyde vore spillere, består af spændende rejser til ukendte rejsemål (lød det ikke flot?). Nu skal man imidlertid ikke forestille sig, at vi pakker rygsækken for at deltage i almindelige ferierejser. Der vil kun blive tale om egentlige træningsophold og/eller landskampe - noget for noget. Men har vi en mulighed for at putte »ferieaktiviteter« ind i programmet, gør vi det selvfølgelig.

Vores første mål er at lave en trænings- og udviklingstur til det sydamerikanske kontinent. Dette er muligt, idet vi er blevet inviteret til Columbia engang i efteråret 1986 eller foråret 1987, hvor vores eneste udgift formentlig er selve rejsen derover. Vores andet mål er et 14-dages koncentreret træningsophold på La Santa Sport eller ved den jugoslaviske midelhavskyst. Dernæst vil vi forsøge at deltage i 3-4 ordinære cups rundt omkring i Europa. Dette er absolut ikke blot ønsketænkning, det er helt realistiske mål, som ligger inden for vores muligheder, hvis - og kun hvis - vi får det forventede tilskud fra Team Danmark plus sponsorstøtte fra et eller flere firmaer.

Denne »gulerod« skulle gerne være nok til, at vi kan opfylde målsætningerne a) og b) i den langsigtede plan.

Ungdomslandshold

Vores tredje målsætning i den langsigtede plan er et ungdomslandshold. Dette har været på vores ønskeliste gennem snart mange år og er altid blevet hensat under gruppen af aktiviteter, som bærer påskriften »Desværre, ingen midler«. Dette har altid været og er stadig helt uholdbart. Kun gennem en kontinuerlig rekruttering af nye talenter kan vi bevare vores position som verdens bedste UV-rugbynation.

Hvis UV-rygbysektionens forslag om et skemalagt forbundsmesterskab for cup-20 hold bliver vedtaget på det ordinære UV-rugbymøde d. 17. august 1985, vil vi med ganske få midler kunne skabe et ungdomslandshold på ca. 2 år. De første skridt i den rigtige retning er således allerede taget.

Nordisk Mesterskab 1986

I den kortsigtede planlægning er vores første udfordring det Nordiske Mesterskab i 1986. Forberedelserne forud for dette mesterskab er allerede fastlagt og omfatter følgende:

Kredstræninger:

- 8. september 1985
- 29. september 1985
- 20. oktober 1985
- 10. november 1985
- 1. december 1985 (laves muligvis om til fællest træning)
- 19. januar 1986
- 16. februar 1986.

Fællest træninger:

- 4. og 5. januar 1986 (NM-holdet udtages her)
- 31. januar, 1. og 2. februar 1986 (kun NM-holdet).

Nordisk Mesterskab:

- 22. og 23. februar 1986 i København.

Kredstræningerne foregår i alle kredse på samme dato, så det bliver lettere at planlægge 1.-3. division. Kreds 1 og 2 bliver desværre nødt til at køre sammen endnu en sæson.

Ved fællest træningerne deltager de bedste spillere fra alle kredsene. Disse udtages af kredstræneren i samarbejde med landsholdstræneren. Kredstræningen vil således komme til at fungere som et springbræt til fællest træningerne.

Under fællest træningen den 4.-5. januar 1986 skal de 15 spillere, som skal repræsentere de rød/hvide farver, udtages.